

I kølvandet på sanktioner vender Rusland sig mod Asien og BRICS-allierede

22. marts 2014 – Rusland og Kina vil gå i retning af tættere økonomisk samarbejde med Asien som et resultat af Vestens sanktioner og andre anti-russiske tiltag, iflg. *Reuters* analyse.

Russia Today rapporterede ligeledes den 21. marts, at Rusland vil nærme sig andre medlemmer af BRICS-gruppen, som Rusland og Kina tilhører, såsom Indien og Brasilien, mht. forøget handel, energi og militært samarbejde. Brasiliens eksport af oksekød og landbrugsvarer til Rusland kunne øges for at kompensere for reduceret landbrugseksport til Rusland fra Vesteuropa som resultat af sanktionerne, bemærker *RT*.

»Jo værre Ruslands relationer med Vesten er, desto tættere vil Rusland ønske at være til Kina. Hvis du er støttet af Kina, kan ingen sige, man er isoleret«, sagde Vasily Kashin, Kina-ekspert ved tænketanken Analysis of Strategies and Technologies (CAST). Iflg. *Reuters* er det sandsynligt, at den enorme naturgasaftale mellem Rusland og Kina, som har været diskuteret i en årrække, vil blive underskrevet under præsident Putins besøg i Beijing i maj måned.

Det statsejede, russiske gasselskab Gazprom håber at pumpe 38 milliarder kubikmeter (bcm) naturgas om året til Kina fra 2018 via den første pipeline mellem verdens største producent af konventionel gas til verdens største forbruger. EU og Tyrkiet aftog 182 bcm gas fra Rusland sidste år. I år overgik Kina Tyskland som Ruslands største aftager af råolie, takket være Rosneft, Ruslands største olieselskab, som sikrede aftaler om at forøge olieforsyninger mod øst via den Østsibiriske-Stillehavs-pipeline og en anden, der krydser Kasakhstan.

Reuters påpeger ligeledes, at Igor Sechin, chefen for Rosneft, var i Tokyo, hvor han sagde, at »Hvis Europa og USA isolerer Rusland, vil Moskva se mod Østen for nye handelsaftaler, energiaftaler, militærkontrakter og politiske alliancer.« Japan, som verbalt har støttet Rusland i Krim-affæren, men afholdt sig fra sanktioner, er afhængig af russisk gas for at erstatte tabt energi som følge af nedlukningen af den japanske atomkraftsektor. Sechin inkluderede også Indien, Vietnam og Sydkorea på sin Asienrejse.

Russiske relationer med Indien er også gode, bemærker *Reuters*. I en tale tidligere på ugen tog Putin tid til at takke et andet land for dets forståelse mht. Ukraine og Krim og sagde, at Indien havde udvist »tilbageholdenhed og objektivitet.« Den 19. marts telefonerede han til den indiske premierminister Manmohan Singh for at diskutere krisen og antydede, at der var plads til, at Ruslands bånd kunne blomstre med det traditionelt alliancefri Indien.

Putins initiativ om hævde af russisk kontrol over Krim blev meget favorabelt anskuet i det indiske etablissement, fortalte N. Raum, udgiver af avisen *The Hindu*. »Rusland har legitime interesser«, tilføjede han.

Helga Zepp-LaRouche: Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

22. marts 2014 – Der er ikke en eneste grund til, at Tyskland skulle gå med til selv de mindste sanktioner mod Rusland, for

de er lige så meget rettet imod vore fundamentale interesser, hvor de er en del af en yderst farlig, eskalerende spiral, for enden af hvilken udslettelsen af den menneskelige civilisation gennem en global, termonuklear krig findes. Hvis denne katastrofe skal afvendes, må vi i stedet for omgående sætte en international fredsorden på dagsordenen, i hvilken alle nationer på denne planet arbejder sammen om menneskehedens fælles mål.[1]

Hvad får EU's stats- og regeringsledere til i al hast at underskrive en delvis EU-associeringsaftale med »Jats«, af Victoria Nulands nåde overgangs-ministerpræsident i Ukraine, i hvis regering der sidder 3 nazistiske ministre, hvis chef for sikkerheds- og forsvarsrådet er medstifter af det National-Sociale Parti, Andrij Parubij, og hvis justitsminister, general Oleg Machnitzki, er et førende medlem af det ultra-nationalistiske Svoboda-parti?

Hvorfor indgår EU en pagt med en regering, der kom til magten gennem et statskup, som fascistiske stormtropper var ansvarlige for, og samtidig lancerer sanktioner imod Rusland, som, iflg. velrenommerede internationale og frem for alt amerikanske eksperter i forfatningsret, som f.eks. John V. Whitbek[2] og professor Stephen Cohen[3], har holdt sig strengt til folkeretten? Det betyder, at EU er fast besluttet på at holde fast ved en imperialistisk kurs over for Rusland, som imidlertid på ingen måde vil indbringe den håbede forøgede magt, men tværtimod vil føre til Europas udslettelse i en atomkrig!

Præsidenten for det russiske Akademi for Geopolitiske Spørgsmål, militæreksperten dr. Konstantin Sivkov[4], kommenterede NATO's seneste beslutning om at modernisere og forstærke de taktiske luftstyrker og de taktiske atomvåben i Europa, som et potentielt tegn på en forberedelse til en krig med Rusland. Ifølge dette skal jagerflyene F-16 og Tornado BBC, såvel som det videreudviklede jagerfly F-35, i fem NATO-lande udstyres med udrustning, som gør det muligt at kaste

atombomber af B61-12-klassen. Derved bliver lande, som hidtil har været ikke-atomvåbenlande, udstyret med atomvåben, og det er Belgien, Holland, Tyrkiet, Tyskland og Italien.

Hans M. Kristenson[5], ophavsmand til Federation of American Scientists Strategic Security Blog, har tidligere, den 28. februar, vurderet denne videreudvikling af B61-12-bomben som en overtrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben og som et brud på Obamaregeringens løfter om at reducere atomvåbneenes rolle i det hele taget. Under påskud af en forlængelse af levetiden har man skabt en ny atomkapacitet, som ikke eksisterede med den nuværende version af bomben. Takket være et helt nyt udstyr i halepartiet ville træfsikkerheden blive væsentligt forbedret fra de nuværende 110 – 180 meter til ca. 30 meter, og de har yderligere den evne at kunne glide frem til deres mål, hvilket tilsammen muliggør angreb med væsentlig lavere radioaktivt nedfald.

Kristenson understreger, at B61-12-bomberne ville være i stand til at tage hele spektret af militære missioner mod mål gennem brugen af ikke-styrede bomber (fritfaldsbomber) af bordet, fra den mindste sprængkraft i B61-4 (0,3 kiloton) til B83-1 med 1200 kiloton og den nukleare bunkers-sprængbombe B61-11. »Det er en betydelig ydelse for et våben, som for blot nogle år siden blot blev betegnet som en generel overhaling af fire gamle B-61 bomber. Nu er B61-12 en opgraderet atombombe til alle formål, som generelt tager hele spektret af fritfaldsbomber af bordet«, skriver Kristenson og spørger, hvorfor skaber man denne kapacitet, når de slet ikke modsvarer Europas sikkerhedsinteresser?

Dr. Sivkov formoder, at den fejlslagne, amerikanske strategi (at, gennem det pro-vestlige kup i Ukraine, afskære Rusland fra den strategisk vigtige adgang til Sortehavet, og dermed gøre landet forsvarsløst, *HZL*) kunne føre til en mere radikal politik, nemlig et direkte militært angreb på Rusland. I denne sammenhæng giver forsøget på at forøge de taktiske atomvåbens potentiale i Europa helt igennem mening, nemlig den at opnå

overlegenhed over for de russiske våbensystemer. I tilfælde af, at USA opnår dette mål, ville det muliggøre en NATO-angrebskrig i Europa, mens Rusland vil begrænse sig mht. til at føre krig på europæisk territorium og give afkald på et angreb med atomvåben mod USA af frygt for et gengældelsesangreb fra amerikanernes strategiske kapacitet. Moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa må derfor vurderes som en amerikansk forberedelse til en krig med Rusland.

Den utopiske forestilling, at en atomkrig »kan vindes« gennem en videreudvikling af intelligente våbensystemer, viser sig i alle aspekter af NATO's og USA's doktriner, som alle tilsigter at udslette luftforsvaret, ødelægge kommando- og kontrolfunktionerne og således eliminere evnen til at udføre et gengældelsesangreb. Det er grundforudsætningen for det amerikanske missilforsvarssystem i Østeuropa, det er grundlaget for doktrinen om »Prompt Global Strike« (omgående globalt angreb), såvel som for Air-Sea-Battle-doktrinen (luft-søslagsdoktrin) over for Kina. I *Strategic Studies Quarterly*, US-Airforce's officielle magasin, havde forfatterne Lieber og Press allerede i foråret 2013 bebudet afslutningen på NATO's MAD-doktrin (Gensidig garanteret ødelæggelse) og opstillingen af tesen om, at en atomkrig kan vindes. Diverse kritikere af denne vrangforestilling har påpeget, at alle disse doktriner opfordrer til et væddeløb om at levere et førsteangreb og forhøjer faren for krig massivt.

Disse utopiske krigsdoktriner er udtryk for den kendsgerning, at Storbritannien og USA, efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, i stedet for at udnytte chancen for at etablere en virkelig fredsorden, besluttede at herske over hele verden som et imperium på basis af det særlige, angloamerikanske forhold. Med denne plan for øje findes grunden til NATO's og EU's kontinuerlige udvidelse mod Øst, såvel som også den systematiske inddæmningsstrategi over for Rusland og Kina. Nogle strategiske analytikere indrømmer imidlertid, at den

aktuelle krise begyndte her, og at det også er her, grunden skal findes til, hvorfor man aldrig har tilbudt Rusland at blive en del af en sikkerhedsalliance og lige så lidt har besvaret diverse russiske tilbud. Den europæiske Møntunion (euroen), som en pris for den tyske genforening og EU-traktaterne fra Maastricht til Lissabon, har forvandlet EU til at være juniorpartner i dette angloamerikanske imperium.

Den akutte krigsårsag er et resultat af det umiddelbart forestående sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Hverken det britiske monarki og dets magtbase, City of London, eller kontinuummet Bush-Obama og deres magtbase, Wall Street, kan bære den forestilling, at deres system bryder sammen, alt imens de asiatiske lande – Kina, Indien og Rusland – udvikler sig økonomisk. Det er den gamle, geopolitiske tilskyndelse fra Halford Mackinder, Milner, Haushofer og Co. – den overbevisning, at det eurasiske hjertelands dominans er en trussel mod de atlantiske randstater –, som allerede førte til Første Verdenskrig. EU's netop vedtagne Enhedsmekanisme til Bankafvikling[6] (SRM), altså den trinvis plan for en Europæisk Bankunion og den såkaldte Cypern-model[7], bail-in, betyder enden på det europæiske finanssystem. For hvis denne bail-in-mekanisme bliver indført, vil det håbløst bankerotte finanssystem kollapse indad, nogenlunde på samme måde, som hvis trækspillet til en elevator går i stykker på 70. etage i en skyskraber, og elevatoren styrter til jorden i frit fald.

Man må forstå idéen om imperium og dens geopolitiske motivation, som er orienteret mod Ruslands og Kinas kapitulation og om nødvendigt ødelæggelse gennem krig, for at forstå den strategiske situation. Intensive økonomiske forbindelser mellem Tyskland og begge de nævnte lande er en torn i øjet på imperiet. Og derfor er økonomiske sanktioner det bedste middel til at ruinere dette samarbejde, til skade for begge sider.

Denne geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina, og deres potentielle samarbejde med industrinationen Tyskland,

har været den historiske kontinuitet, siden Bismarcks dage – heri lå grunden til hans afskedigelse som kansler og til de skaktræk, med hvilke kursen for udbruddet af Første Verdenskrig blev afstukket. Da Rathenau forsøgte at overvinde den isolation og det økonomiske kvælergreb, som blev landet påtvunget gennem Versailles-traktaten, gennem Rapallo-traktaten, som altså gik ud på et omfattende økonomisk samarbejde med Rusland, blev han og alle andre, der havde underskrevet denne traktat, myrdet inden for et år. Den veldokumenterede finansielle understøttelse af Hitler gennem chefen for Bank of England, Montagu Morgan, og Prescott Bush[8], havde den samme principielle årsag; man vidste, at, med Hitler ville det komme til en krig mellem Tyskland og Rusland. Da Tyskland blev tvunget ind i Maastricht-spændetrøjen, havde det det erklærede mål at forhindre Tysklands økonomiske samarbejde med Rusland og Eurasien, hvilket Ruslands geopolitiske nederlag under Jeltsin-årene havde forhindret.

Det eksistentielle spørgsmål, som vi i Tyskland i dag står overfor, lyder således: Har vi lært noget som helst af historien, eller vil vi for tredje gang lade os gøre til ofre for Det britiske Imperiums geopolitik, for hvilket imperium Wall Street historisk set blot er en filial?

Hvis vi ikke vil gå med til, at vi, ved hjælp af en eskalerende spiral af økonomiske sanktioner, som ruinerer os, og en militærpolitik, som gør os til skueplads for en atomkrig, medvirker til vor egen undergang, som lam, der føres til slagtebænken, så må Tyskland tage initiativet og foreslå en fredsorden.

Hvis nu vigtige repræsentanter for industrien, de sociale organisationer og andre tænkende mennesker foreslog at overvinde kasinoøkonomien gennem indførelsen af en bankopdeling i traditionen efter Glass/Steagall-loven[9], blive enige om et kreditsystem[10] sammen med de eurasiske nationer til opbygning af Verdenslandbroen[11] og forpligte

sig til at samarbejde for menneskehedens fælles mål, så ville der være en udvej.

Er vi intelligente nok til at vedtage dette alternativ?

[1] Helga Zepp-LaRouche:

» Et nyt, økonomisk/kulturelt paradigme kan skabe en skøn fremtid for menneskeheden«:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1588>

[3] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1377>

[4] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[5] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[6] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1590>

[7] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1041>

[8] *jo, far og farfar til de senere amerikanske præsidenter!*
– *SI-red*

[9] Tom Gillesberg: Glass/Steagall – ikke EU-fascisme

Og GLASS-STEAGALL BANKOPDELING

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[10] NYT KREDITSYSTEM

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[11] Video: Den eurasiske Landbro, engelsk.

Videoserien er i færd med at blive oversat til dansk – hold

øje med det!

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/411>

Helga Zepp-LaRouche: Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

22. marts 2014 – Der er ikke en eneste grund til, at Tyskland skulle gå med til selv de mindste sanktioner mod Rusland, for de er lige så meget rettet imod vore fundamentale interesser, hvor de er en del af en yderst farlig, eskalerende spiral, for enden af hvilken udslettelsen af den menneskelige civilisation gennem en global, termonuklear krig findes. Hvis denne katastrofe skal afvendes, må vi i stedet for omgående sætte en international fredsorden på dagsordenen, i hvilken alle nationer på denne planet arbejder sammen om menneskehedens fælles mål.[1]

Hvad får EU's stats- og regeringsledere til i al hast at underskrive en delvis EU-associeringsaftale med »Jats«, af Victoria Nulands nåde overgangs-ministerpræsident i Ukraine, i hvis regering der sidder 3 nazistiske ministre, hvis chef for sikkerheds- og forsvarsrådet er medstifter af det National-Sociale Parti, Andrij Parubij, og hvis justitsminister, general Oleg Machnitzki, er et førende medlem af det ultra-nationalistiske Svoboda-parti?

Hvorfor indgår EU en pagt med en regering, der kom til magten gennem et statskup, som fascistiske stormtropper var

ansvarlige for, og samtidig lancerer sanktioner imod Rusland, som, iflg. velrenommerede internationale og frem for alt amerikanske eksperter i forfatningsret, som f.eks. John V. Whitbek[2] og professor Stephen Cohen[3], har holdt sig strengt til folkeretten? Det betyder, at EU er fast besluttet på at holde fast ved en imperialistisk kurs over for Rusland, som imidlertid på ingen måde vil indbringe den håbede forøgede magt, men tværtimod vil føre til Europas udslettelse i en atomkrig!

Præsidenten for det russiske Akademi for Geopolitiske Spørgsmål, militæreksperten dr. Konstantin Sivkov[4], kommenterede NATO's seneste beslutning om at modernisere og forstærke de taktiske luftstyrker og de taktiske atomvåben i Europa, som et potentielt tegn på en forberedelse til en krig med Rusland. Ifølge dette skal jagerflyene F-16 og Tornado BBC, såvel som det videreudviklede jagerfly F-35, i fem NATO-lande udstyres med udrustning, som gør det muligt at kaste atombomber af B61-12-klassen. Derved bliver lande, som hidtil har været ikke-atomvåbenlande, udstyret med atomvåben, og det er Belgien, Holland, Tyrkiet, Tyskland og Italien.

Hans M. Kristenson[5], ophavsmand til Federation of American Scientists Strategic Security Blog, har tidligere, den 28. februar, vurderet denne videreudvikling af B61-12-bomben som en overtrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben og som et brud på Obamaregeringens løfter om at reducere atomvåbnenes rolle i det hele taget. Under påskud af en forlængelse af levetiden har man skabt en ny atomkapacitet, som ikke eksisterede med den nuværende version af bomben. Takket være et helt nyt udstyr i halepartiet ville trærsikkerheden blive væsentligt forbedret fra de nuværende 110 – 180 meter til ca. 30 meter, og de har yderligere den evne at kunne glide frem til deres mål, hvilket tilsammen muliggør angreb med væsentlig lavere radioaktivt nedfald.

Kristenson understreger, at B61-12-bomberne ville være i stand til at tage hele spektret af militære missioner mod mål gennem

brugen af ikke-styrede bomber (fritfaldsbomber) af bordet, fra den mindste sprængkraft i B61-4 (0,3 kiloton) til B83-1 med 1200 kiloton og den nukleare bunkers-sprængbombe B61-11. »Det er en betydelig ydelse for et våben, som for blot nogle år siden blot blev betegnet som en generel overhaling af fire gamle B-61 bomber. Nu er B61-12 en opgraderet atombombe til alle formål, som generelt tager hele spektret af fritfaldsbomber af bordet«, skriver Kristenson og spørger, hvorfor skaber man denne kapacitet, når de slet ikke modsvarer Europas sikkerhedsinteresser?

Dr. Sivkov formoder, at den fejlslagne, amerikanske strategi (at, gennem det pro-vestlige kup i Ukraine, afskære Rusland fra den strategisk vigtige adgang til Sortehavet, og dermed gøre landet forsvarsløst, *HZL*) kunne føre til en mere radikal politik, nemlig et direkte militært angreb på Rusland. I denne sammenhæng giver forsøget på at forøge de taktiske atomvåbens potentiale i Europa helt igennem mening, nemlig den at opnå overlegenhed over for de russiske våbensystemer. I tilfælde af, at USA opnår dette mål, ville det muliggøre en NATO-angrebskrig i Europa, mens Rusland vil begrænse sig mht. til at føre krig på europæisk territorium og give afkald på et angreb med atomvåben mod USA af frygt for et gengældelsesangreb fra amerikanernes strategiske kapacitet. Moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa må derfor vurderes som en amerikansk forberedelse til en krig med Rusland.

Den utopiske forestilling, at en atomkrig »kan vindes« gennem en videreudvikling af intelligente våbensystemer, viser sig i alle aspekter af NATO's og USA's doktriner, som alle tilsigter at udslette luftforsvaret, ødelægge kommando- og kontrolfunktionerne og således eliminere evnen til at udføre et gengældelsesangreb. Det er grundforudsætningen for det amerikanske missilforsvarssystem i Østeuropa, det er grundlaget for doktrinen om »Prompt Global Strike« (omgående globalt angreb), såvel som for Air-Sea-Battle-doktrinen (luft-

søslagsdoktrin) over for Kina. I *Strategic Studies Quarterly*, US-Airforce's officielle magasin, havde forfatterne Lieber og Press allerede i foråret 2013 bebudet afslutningen på NATO's MAD-doktrin (Gensidig garanteret ødelæggelse) og opstillingen af tesen om, at en atomkrig kan vindes. Diverse kritikere af denne vrangforestilling har påpeget, at alle disse doktriner opfordrer til et væddeløb om at levere et førsteangreb og forhøjer faren for krig massivt.

Disse utopiske krigsdoktriner er udtryk for den kendsgerning, at Storbritannien og USA, efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, i stedet for at udnytte chancen for at etablere en virkelig fredsorden, besluttede at herske over hele verden som et imperium på basis af det særlige, angloamerikanske forhold. Med denne plan for øje findes grunden til NATO's og EU's kontinuerlige udvidelse mod Øst, såvel som også den systematiske inddæmningsstrategi over for Rusland og Kina. Nogle strategiske analytikere indrømmer imidlertid, at den aktuelle krise begyndte her, og at det også er her, grunden skal findes til, hvorfor man aldrig har tilbudt Rusland at blive en del af en sikkerhedsalliance og lige så lidt har besvaret diverse russiske tilbud. Den europæiske Møntunion (euroen), som en pris for den tyske genforening og EU-traktaterne fra Maastricht til Lissabon, har forvandlet EU til at være juniorpartner i dette angloamerikanske imperium.

Den akutte krigsårsag er et resultat af det umiddelbart forestående sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Hverken det britiske monarki og dets magtbase, City of London, eller kontinuummet Bush-Obama og deres magtbase, Wall Street, kan bære den forestilling, at deres system bryder sammen, alt imens de asiatiske lande – Kina, Indien og Rusland – udvikler sig økonomisk. Det er den gamle, geopolitiske tilskyndelse fra Halford Mackinder, Milner, Haushofer og Co. – den overbevisning, at det eurasiske hjertelands dominans er en trussel mod de atlantiske randstater –, som allerede førte til Første Verdenskrig. EU's netop vedtagne Enhedsmekanisme til

Bankafvikling[6] (SRM), altså den trinvis plan for en Europæisk Bankunion og den såkaldte Cypern-model[7], bail-in, betyder enden på det europæiske finanssystem. For hvis denne bail-in-mekanisme bliver indført, vil det håbløst bankerotte finanssystem kollapse indad, nogenlunde på samme måde, som hvis trækspillet til en elevator går i stykker på 70. etage i en skyskraber, og elevatoren styrter til jorden i frit fald.

Man må forstå idéen om imperium og dens geopolitiske motivation, som er orienteret mod Ruslands og Kinas kapitulation og om nødvendigt ødelæggelse gennem krig, for at forstå den strategiske situation. Intensive økonomiske forbindelser mellem Tyskland og begge de nævnte lande er en torn i øjet på imperiet. Og derfor er økonomiske sanktioner det bedste middel til at ruinere dette samarbejde, til skade for begge sider.

Denne geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina, og deres potentielle samarbejde med industrinationen Tyskland, har været den historiske kontinuitet, siden Bismarcks dage – heri lå grunden til hans afskedigelse som kansler og til de skaktræk, med hvilke kursen for udbruddet af Første Verdenskrig blev afstukket. Da Rathenau forsøgte at overvinde den isolation og det økonomiske kvælergreb, som blev landet påtvunget gennem Versailles-traktaten, gennem Rapallo-traktaten, som altså gik ud på et omfattende økonomisk samarbejde med Rusland, blev han og alle andre, der havde underskrevet denne traktat, myrdet inden for et år. Den veldokumenterede finansielle understøttelse af Hitler gennem chefen for Bank of England, Montagu Morgan, og Prescott Bush[8], havde den samme principielle årsag; man vidste, at, med Hitler ville det komme til en krig mellem Tyskland og Rusland. Da Tyskland blev tvunget ind i Maastricht-spændetrøjen, havde det det erklærede mål at forhindre Tysklands økonomiske samarbejde med Rusland og Eurasien, hvilket Ruslands geopolitiske nederlag under Jeltsin-årene havde forhindret.

Det eksistentielle spørgsmål, som vi i Tyskland i dag står overfor, lyder således: Har vi lært noget som helst af historien, eller vil vi for tredje gang lade os gøre til ofre for Det britiske Imperiums geopolitik, for hvilket imperium Wall Street historisk set blot er en filial?

Hvis vi ikke vil gå med til, at vi, ved hjælp af en eskalerende spiral af økonomiske sanktioner, som ruinerer os, og en militærpolitik, som gør os til skueplads for en atomkrig, medvirker til vor egen undergang, som lam, der føres til slagtebanken, så må Tyskland tage initiativet og foreslå en fredsorden.

Hvis nu vigtige repræsentanter for industrien, de sociale organisationer og andre tænkende mennesker foreslog at overvinde kasinoøkonomien gennem indførelsen af en bankopdeling i traditionen efter Glass/Steagall-loven[9], blive enige om et kreditsystem[10] sammen med de eurasiske nationer til opbygning af Verdenslandbroen[11] og forpligtede sig til at samarbejde for menneskehedens fælles mål, så ville der være en udvej.

Er vi intelligente nok til at vedtage dette alternativ?

[1] Helga Zepp-LaRouche:

» Et nyt, økonomisk/kulturelt paradigme kan skabe en skøn fremtid for menneskeheden«:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1588>

[3] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1377>

[4] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[5] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[6] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1590>

[7] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1041>

[8] *jo, far og farfar til de senere amerikanske præsidenter! – SI-red*

[9] Tom Gillesberg: Glass/Steagall – ikke EU-fascisme

Og GLASS-STEAGALL BANKOPDELING

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[10] NYT KREDITSYSTEM

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[11] Video: Den eurasiske Landbro, engelsk.

Videoserien er i færd med at blive oversat til dansk – hold øje med det!

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/411>

Skal Europa være skueplads for atomkrig med Rusland? Russisk strategisk tænker: USA forbereder sig på atomkrig mod Rusland; LaRouche: Obamas Hitler-i-bunkeren træk

22. marts 2014 – Er USA i færd med at forberede en krigsskueplads – atomkrig mod Rusland i Europa?

Dr. Konstantin Sivkov argumenterer, i en artikel den 18. marts med titlen »Vesten forbereder sig til krig med Rusland«, at det er virkelig præcist, hvad USA gør, især efter, at Rusland har påført USA et strategisk nederlag med sin annektering af Krim-halvøen. Sivkov, præsident for Akademiet for Geopolitiske Studier, som blev stiftet af tidl. højtstående embedsmand i det russiske Forsvarsministerium, gen. Leonid Ivashov, påpeger moderniseringen af den taktiske bombe B61 og planer om at integrere den i F-16 og Tornado flyene i fem NATO-lande, såvel som udstationeringen af amerikanske styrker i Europa, en

opgave, der skal fuldføres omkring 2019, hvor de første B61-12'ere skal leveres. Omtrent ved årtiets slutning skal disse F-16'ere og Tornadoer erstattes af F-35 Fælles Angrebskampfly, som også vil have kapacitet til at kaste de forbedrede B61-bomber.

Sivkov trækker helt tydeligt på to nylige indlæg af Hans M. Kristenson, forfatteren af Federation of American Scientist's Strategic Security Blog, dog uden at nævne den. Kristenson antyder meget kraftigt, at opgraderingen af B61-12 er en overtrædelse af NPT (Traktaten om ikke-spredning af kernevåben) og Obamaregeringens egne løfter, fordi det grundlæggende set skaber en ny atomkapacitet, som ikke findes i de aktuelle versioner af denne bombe, men det gøres under påskud af et program om forlængelse af levetid (*bombens? – red*), (om end det er bagud iflg. tidsplanen og overskrider budgettet). Iflg. dette program får den opgraderede bombe en ny samling 'haleudstyr' (tail kit assembly), som væsentligt forbedrer dens præcision fra omkring 110-180 meter ned til måske så lidt som 30 meter. Haleudstyret giver også bomben evnen til at svæve hen mod sit mål, noget, som de aktuelle ikke-styrede versioner af bomben ikke kan. Ifølge Obamaregeringens egen definition af et »livsforlængende program« må B61 ikke få nye militære kapaciteter, men her er det altså.

Kristenson bemærkede i et indlæg den 28. februar, at NATO i 2012 besluttede, at »alliancens atomstyrkeholdning i øjeblikket imødegår kriterierne for en holdning om effektiv afskrækkelse og forsvar.« Hvis det er tilfældet, spørger han, »hvorforså opgradere den med styrede B61-12 atombomber og F-35 lydløse kampfly?« Ja, hvorfor skabe denne nye kapacitet, når det offentligt erklærede mål er at fjerne behovet for atomvåben i det hele taget, og hvorfor skabe den, når det ikke engang er passende for Europas sikkerhedsbehov i dag?

Direkte angreb på Rusland

Sivkov argumenterer, at opgraderingen af B61 ikke har noget at gøre med nogle af disse erklæringer. Han antyder, at USA's fejlslagne strategi i Eurasien kunne føre til en mere radikal politik, »et direkte angreb på Rusland.« I denne sammenhæng er en forøgelse af potentialet for taktiske atomvåben i Europa derfor fuldt ud forståeligt: det drejer sig om at opnå disse våbens overlegenhed over for Rusland.« Hvis USA opnår dette mål, så vil en NATO-aggressionskrig være mulig, og Ruslands evne til et tilsvarende gengældelsesangreb vil være begrænset af risikoen for et amerikansk, strategisk svar.

»Formodentlig antager det amerikanske lederskab, at Rusland fører en kampagne om krig mod NATO på den europæiske skueplads og ikke vil beslutte at bruge strategiske atomvåben mod USA af frygt for gengældelse«, skriver Sivkov. Han tilføjer, at USA's beslutning om at forøge de taktiske atomvåbens kapacitet i Europa er »et tegn på USA's forberedelse til krigen mod Rusland.«

Sivkovs artikel er endnu en indikation på den intense opmærksomhed, som russiske militæranalytikere, både bag scenen og i artikler offentliggjort af uafhængige organisationer, udviser over for forsøg på at neutralisere Ruslands atomafskrækkelse.

Virkeligheden er den, at den krig, som der er umiddelbar udsigt til, ikke vil blive en europæisk krig, men en totalt global termonuklear krig, som Lyndon LaRouche har påpeget. De forberedelser, som Sivkov og Kristenson kommenterer, drejer sig om at opnå en kapacitet til at forsøge at udslette Ruslands og Kinas evne til at udføre en gengældelsesangreb før og under et fuldt optrappet, termonukleart angreb på Eurasien. Enhver, der måtte betvivle dette, behøve blot at læse Obamaregeringens rapport til Kongressen sidste sommer om strategien for anvendelse af atomvåben. Dette dokument erklærer, at de nye retningslinjer, som det beskriver, »kræver, at USA bevarer en betydelig evne til at imødegå potentielle modstandere.« Men dette vil ikke fungere.

»Det, der er tale om, er et forsøg fra Det britiske Imperiums side«, sagde Lyndon LaRouche. »Glem USA. USA er imod dette her, med undtagelse af Brennan osv.«

»Det er en refleksion af britisk ekstremisme og Obamas sindssyge. Han opfører sig nu på en måde, som vi nødvendigvis må anse for at være klinisk sindssyge. Med andre ord, så er han Hitler i bunkeren. Og jeg mener, at vi nok skal sige det sådan. 'I en Hitler-i-bunkeren-reaktion fra Obama.' Men ophavsmanden til alt det her er det britiske monarki, – Det britiske Imperium. Og det er kapaciteten. Den afgørende kapacitet er USA's deltagelse som en allieret af Det britiske Imperium. Det er sådan, det ville blive ført. Det er sådan, som man faktisk ville køre et globalt program.«

»Hvis Obama forsøger at lancere en Tredje Verdenskrig, vil det eneste, effektive modangreb være en tilintetgørelse af kredsen omkring det britiske monarki og deres medskyldige. Det ville være en afskrækkelse. Man må tænke på en psykologisk afskrækkelse. Den største afskrækkelse er at overbevise det britiske imperiesystem om, at DET er målet for udslettelse, snarere end nogen andel del af verden.«

Sivkovs artikel kan læses på russisk: <http://vpk-news.ru/news/19567>

De to nylige indlæg af Hans Kristenson findes på: <http://blogs.fas.org/security/2014/02/b61-12pictures/> :

B61-12: First Pictures Show New Military Capability

Og på: <http://blogs.fas.org/security/2014/03/b61-12integration/> :

B61-12 Nuclear Bomb Integration on NATO Aircraft to Start in 2015.

USA: Obama angrebet for tiltag mod russisk konfrontation; Pillar siger »lær af Putin«

21. marts 2014 – Præsident Barack Obama kommer fortsat under en flodbølge af angreb pga. sine provokationer mod en verdenskrig med Rusland. I går spidde den internationale advokat John Whitbeck Obama i en bredt cirkuleret kommentar, hvor han systematisk demonstrerede, at de russiske handlinger i Krim holder sig fuldstændig inden for både den internationale lovs ånd og bogstav.

Whitbeck roste den russiske præsident Vladimir Putins tale tidligere på ugen, hvor han gjorde klart rede for den russiske tankegang og verdensanskuelse, inkl. hans detaljerede behandling af den præcedens, som sagen omkring Kosova har skabt, og på hvilken han bygger genannekteringen af Krim, efter at der var gennemført en række trin, som loven påbød.

Whitbeck afluttede sin omhyggeligt udarbejdede juridiske vurdering med en historisk forudsigelse: »Når 'realistiske' statskunststuderende i en roligere atmosfære nogle år fremtiden ser tilbage på de seneste måneders begivenheder omkring Ukraine og Krim, forventer jeg, at Putin vil få karakteren A+

for intelligens, tilbageholdenhed og effektivitet. Jeg har også mistanke om, at den aktuelle bagvaskelse, dæmonisering og selv 'Hitlerisering' af Putin af mindre intelligente, tilbageholdende og effektive politikere i Vesten i en ikke ringe grad er motiveret af jalousi og personlig forlegenhed.«

William Pfaff, der jævnligt skriver til *International Herald Tribune*, samstemte i kritikken af Obama i en kronik med titlen »Nyt Koldkrigshysteri«[1], hvor han også citerede Putins tale og Putins offentlige erklæring om, at han »ikke har yderligere krav på Ukraine«. Pfaff stillede Putins ligefremme fremgangsmåde op i kontrast til Obamas, hvem han beskrev som »ude af kontakt med virkeligheden, når han protesterer mod krænkelse af international lov, når hele verden ved, at USA er det land, der ignorerer den mest.«

Paul Pillar: Lær om international lov af Putin

Paul Pillar, en mangeårig, anti-Cheney leder af amerikanske efterretningskredse, nu pensioneret, kommenterede sluttelig den såkaldte Ukraine-krise i to artikler i »*The National Interest*«, som han regelmæssigt skriver for.[2]

Den anden artikel fra 19. marts[3] drejer sig om, hvad amerikanere kan lære af Putins tale den 18. marts til den russiske lovgivende forsamling og andre fremstående personer. Selv om Pillar bagatelliserer visse aspekter af det, Putin sagde, citerer han hele dennes anklage mod USA og venner for deres tilsidesættelse af international lov:

»Vore vestlige partnere, anført af USA, foretrækker ikke at lade sig lede af international lov i deres praktiske politik, men af skydevåbnets lov. De mener, i deres eksklusivitet og exceptionalisme, at de kan bestemme verdens skæbne, og at det kun er dem, der har ret. De handler, som det passer dem: både her og der anvender de magt imod suveræne stater, baseret på princippet, 'Hvis du ikke er med os, er du imod os.' For at få

denne aggression til at fremstå som legal, aftvinger de internationale organisationer de nødvendige resolutioner, og hvis dette af en eller anden grund ikke virker, ignorerer de ganske enkelt FN's Sikkerhedsråd og FN generelt.«

Pillar konkluderer, »Dette er den amerikanske exceptionalismes grimme ansigt udadtil. Amerikanere burde ikke have nødig, at Putin skal fortælle os, hvordan det ser ud, men da han nu har gjort det, kan vi lige så godt forsøge at lære noget om det, han siger.«

)

[1]

<http://www.williampfaff.com/modules/news/article.php?storyid=670>

[2] <http://nationalinterest.org/blog/paul-pillar>

[3]

<http://nationalinterest.org/blog/paul-pillar/putins-instructive-speech-10079>

Moskva kræver, Vesten ikke samarbejder med neo-nazister; går frem med Krims integration

20. marts 2014 – Det russiske Udenrigsministerium har udstedt adskillige erklæringer med relation til Ukraine i løbet af de seneste 72 timer. For det meste ignoreret af de internationale medier, reflekterer de de russiske diplomatiske forsøgs understregning af at nedkøle situationen der.

For to dage siden, den 18. marts, talte Udenrigsministeriet igen om højre-ekstremisternes rolle i Ukraine, denne gang med fokus på »deltagelsen af repræsentanter fra ultra-nationalistiske kræfter i den udøvende grens tjenester, som har gjort krav på magt i Ukraine.« Det bemærkede, at medlemmer eller allierede af Svoboda (tidl. »Social-Nationalist«) partiet nu er vicepremierminister og forsvarsminister i Ukraine. Svobodas program, påpeger det, »byder på et udvalg af anti-demokratiske forholdsregler, inkl. genindførelsen af en 'linje om etnicitet' på ID-dokumenter, fratagelse af statsborgerskab for folk, der har dobbelt statsborgerskab, kriminelle sanktioner for 'anti-ukrainske' handlinger, og 'barske restriktioner for offentlig anvendelse af alle sprog undtagen ukrainsk'.« Svoboda erklærer, at Ukraine bør fortsætte de principper for staten, som blev proklameret (af Stepan Bandera og Organisationen af Ukrainske Nationalister) den 30. juni 1941, som »udtrykte dets ønske om at kæmpe for en 'ny orden' i Europa og verden, side om side med Hitlers Tyskland.« Svoboda ønsker også, at Ukraine skal være en atommagt. Det russiske Udenrigsministerium påpegede også, at det Europæiske Parlament i december 2012 karakteriserede Svoboda som »racistisk, antisemitisk og fremmedfjendsk« og indtrængende opfordrede demokratiske kræfter til ikke at

samarbejde med dem.« Intet af dette har imidlertid afskrækket højtplacerede repræsentanter fra USA og EU i at have kontakt med Svoboda, inklusive dets leder, O. Tjagnibok. Det nævner opposition til et sådant samarbejde fra »seriøse stemmer« blandt vestlige politikere og analytikere.

I dag kritiserede det russiske Udenrigsministerium skarpt de vestlige magter for at smide Budapest-memorandaet fra 1994[1] op i ansigtet på Rusland. »Man kunne stille det spørgsmål, hvordan opfordringerne fra EU og USA om sanktioner imod det ukrainske lederskab under urolighederne i Kiev, passer sammen med Budapest-memorandaets garantier« om Ukraines suveræne rettigheder. Det anklager USA og EU for at være meddelagtige i et statskup i Kiev og krænke Ukraines politiske uafhængighed og suverænitet og Budapest-memorandaet.«

Ligeledes i dag erklærede det russiske Udenrigsministerium sig uenig i det ukrainske Udenrigsministeriums påstand om, at folkeafstemningen på Krim var illegitim, fordi kun »oprindelige« folk har ret til at afholde en folkeafstemning, og russere er angiveligt ikke »oprindelige« folk nogetsteds inden for Ukraines administrative grænser, som det arvede fra Sovjet-perioden.

Rusland går hurtigt frem for at integrere Krim

Ruslands Forfatningsdomstol med hjemsted i St. Petersburg godkendte i dag de dokumenter, i hvilke Rusland har accepteret regionen Krim og byen Sevastopol som en bestanddel i den Russiske Føderation.

På et møde med regeringen om økonomiske spørgsmål fik præsident Vladimir Putin detaljerede rapporter fra transport- og industriministeren om forholdsregler for at integrere Krim. Transportminister Maxim Sokolov gav detaljerede rapporter om infrastruktur-forbindelserne til Krim, inkl. passagerflyforbindelser, syv passagertog med mulighed for at

sætte det op til 29 tog i travle perioder, samt tog- og bilfærgen over Kerch-strædet. Han bemærkede, at undersøgelserne af muligheden for et broprojekt over strædet er afsluttet.

Mødet i den russiske regering bekræftede ligeledes, at pensioner for seniorer på Krim nu er funktionsdygtige. Niveauet vil være det dobbelte, i reel værdi, af det niveau, som de modtog inden for Ukraine.

[1] Se Seneste Nyt, 10. febr. 2014: Obama begår klar overtrædelse af Budapest-memorandaet fra 1994 om Ukraine: <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1408>

Ruslands Kanal 1 præsenterer indslag med EIR's Jeff Steinberg om finanssammenbruddet bag krisen i Ukraine

16. marts 2014 (LPAC) – Et ti minutters indslag på den russiske Kanal 1's Vremya Nedeli ugentlige nyhedsprogram søndag aften, som omhandlede reaktioner fra hele verden på situationen i Ukraine/Krim, afsluttede deres rapport med følgende kommentarer fra EIR's Jeff Steinberg (oversat fra russisk tilbage til engelsk):

Jeff Steinberg[1]: »Præsident Obama er fuldstændig under kontrol af Wall Street-bankiererne, så vel som af europæisk, især britisk, storkapital. Banksystemet i Vesteuropa og USA er håbløst bankerot. De har brug for nye områder, som de kan udplyndre. Og hvis man læser den Associeringsaftale, som EU ville påtvinge Ukraine, og som Janukovitj nægtede at underskrive, vil man se, at dette dokument ville have slået dørene op for Vesten til at udplyndre Ukraine.

Men det er et endnu vigtigere mål at få adgang til Eurasiens rigdom. Og hvis det betyder at indlede en åben konflikt, så vil det ikke standse de folk, der kontrollerer Obama. De ønsker at understøtte den vestlige finansverdens sæbeboble. Og Obama går deres ærinder. Dette er ikke i USA's interesse, men det er, hvad Wall Street og London har brug for.«

Herefter sluttede indlægget med de to følgende sætninger: »Den 21. marts vil dørene til udplyndringen af Ukraine måske blive slået op. Arseni Jatsenjuk har erklæret, at, på denne dag vil den politiske del af Associeringsaftalen med EU blive

underskrevet.«

Hele det ti minutter lange indslag kan ses på:

Med Jeff Steinberg, der begynder 8:52 (rbd)

[1] Jeffrey Steinberg er mangeårig medarbejder i LaRouche-bevægelsen i USA, og en af redaktørerne på *EIR, Executive Intelligence Review*

Rusland arbejder videre med dagsorden for Forsvar af Jorden

26. feb. 2014 – Interfax rapporterer, at den russiske minister for nødsituationer, Vladimir Puchkov, i morges sagde, at han er i færd med at udarbejdet et koncept for en zone til afprøvning af beskyttelse af civile og faciliteter mod meteoritter.

»Menneskeheden havde sit første møde med den virkelige

destruktive virkning på sin sociale infrastruktur fra rummet«, sagde Puchkov til Føderationsrådet (parlamentets overhus) i dag, idet han refererede til meteoritnedslaget i Chelyabinsk den 15. februar, 2013.

Det russiske ministerium for nødsituationer samarbejder med adskillige hjemlige og udenlandske partnere om »udviklingen af et koncept for et pilotprojekt til afprøvning af beskyttelse af befolkningen og den sociale infrastruktur mod meteoritter«, sagde han.

»Dette er en vidtrækkende og kompleks mission. Dette er nye teknologier, som kræver internationalt samarbejde. Arbejdet er planlagt for de næste mange årtier«, konkluderede ministeren.

EU Online-avis rapporterer om Putins forpligtelse til at beskytte Krim

24. feb. 2014 – Eutimes.net-websiden havde en artiklen den 22. februar med titlen »Ruslands krigstrussel over Ukraine forbløffer Obamaregimet.« Alt imens den specifikke rapport i artiklen ikke er blevet bekræftet, så gør de aktuelle forhold i Ukraine, især i den østlige del, rapporten troværdig, efter Lyndon LaRouches vurdering.

Dette nyhedsmedie har tidligere rapporteret om erklæringer fra ledere af den autonome republik Krim, som indikerede, at de ville søge russisk beskyttelse, hvis den neo-nazistiske opposition skulle tage magten i Kiev, hvilket den nu har gjort.

Den relevante rapport på eutimes.net lyder som følger:

»En ny rapport fra udenrigsministeriet (MoFa) vedrørende den igangværende krise i Ukraine siger, at den amerikanske præsident Barack Obama var 'forbløffet' i går, efter at præsident Putin i en telefonsamtale advarede ham om, at Rusland var parat til at sende flere end 250.000 tungt bevæbnede tropper ind i Krim for at beskytte borgernes suverænitet mod yderligere aggression fra USA og EU.«

Artiklen siger også, at MoFa-rapporten (som p.t. ikke er på dens hjemmeside) siger, at Obama og EU har allieret sig med fascisterne fra Right Sector og Svobodapartiet. Denne vurdering er absolut korrekt.

Putin diskuterer Ukraine på sikkerhedsmøde på højt plan

25. febr. 2014 – Dagens møde i det russiske Sikkerhedsråd, med den russiske præsident Vladimir Putin i Spidsen, domineredes af en diskussion om situationen i Ukraine med sikkerhedstopfolk, iflg. en erklæring fra Kremls talsmand Dmitry Peskov, rapporterede RIA Novosti. Regeringsmedlemmer, som deltog i mødet, omfattede premierminister Dmitri Medvedev; udenrigsminister Sergei Lavrov; forsvarsminister Sergei Shoigu; indenrigsminister Vladimir Kolokoltsev; Kremls administrationschef Sergei Ivanov; samt formændene for parlamentets over- og underhus, hhv. Sergei Naryshkin og Valentina Matviyenko; og cheferne for den indenlandske og udenlandske efterretningstjeneste, hhv. Alexander Bortnikov og Mikhail Fradkov.

Selv om der ikke er offentliggjort nogen detaljer om det

lukkede møde i Sikkerhedsrådet, talte udenrigsminister Sergei Lavrov til pressen efter sit møde senere på dagen med Luxembourgs udenrigsminister, som var på besøg.

»Vi har bekræftet vores principielle holdning om ikke at blande os i Ukraines interne anliggender og forventer, at alle [fremmede magter] følger en lignende tankegang«. Lavrov tilføjede, at det ville være »farligt og virke imod hensigten« at give Ukraine et ultimatum, der lyder »enten er I for os eller imod os.«

Lavrov fremkom med den mening, at valget til en ny ukrainsk regering burde udskydes, indtil man har gennemført forfatningsmæssige reformer i september, som den ukrainske præsident Janukovitj og oppositionen enedes om i sidste uge. »Aftalen fra 21. februar foregriber, at der bør gennemføres reformer frem til september, og først herefter – og dette understreges specifikt – og frem til årets slutning skal der finde præsidentvalg sted«, sagde Lavrov. »Vi ønsker at forstå, hvem, der vil være i Ukraines nye regering, som bogstavelig talt dannes i øjeblikket, og hvilken dagsorden, den nye regering vil have, inklusive for stabilisering af økonomien«, sagde han.

Lavrov opfordrer europæere og Kerry til kraftigt at angribe krænkelser af fredagens aftale i Ukraine

23. feb. 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ringede til den amerikanske udenrigsminister John Kerry lørdag

aften, med følgende indhold i samtalen, annonceret af det russiske udenrigsministerium: »S.V. Lavrov gjorde opmærksom på den kendsgerning, at efter underskrivelsen af aftalen mellem den ukrainske regering og oppositionen den 21. februar, forværredes situationen i landet hastigt pga. oppositionskræfternes manglende evne eller ønske om at overholde de aftaler, som man opnåede med den aktive deltagelse af Tyskland, Polen og Frankrig. Illegale ekstremistiske grupper nægter at aflevere deres våben og er de facto i færd med at overtage kontrollen over Kiev, som medskyldige til oppositionen, som sidder i den Øverste Rada.

»Den russiske minister mindede udenrigsministeren om det, som var blevet indgående diskuteret under gårsdagens samtale mellem V.V. Putin og B. Obama, i løbet af hvilken Ruslands præsident opfordrede den amerikanske leder til at bruge enhver lejlighed til at stoppe de radikale elementers ulovlige handlinger og få situationen til at vende tilbage til en overholdelse af Forfatningen.«

Ifølge det russiske udenrigsministerium bekræftede Kerry sin støtte til aftalen den 21. februar og »lovede omgående at bruge de midler, som stod til Washingtons rådighed, for at influere oppositionen.«

I lørdags, selv inden rækkevidden af det politiske omslag i Kiev blev åbenbart, ringede Lavrov også særskilt til udenrigsministrene Steinmeier, Sikorski og Fabius fra de tre EU-medlemslande, som mødte om fredagen, for at udtrykke »sin meget alvorlige bekymring over den manglende evne hos dem, som underskrev aftalen i Kiev den 21. februar, til at overholde den. Oppositionen har ikke alene ikke opfyldt ét eneste af forpligtelserne, men fremkommer allerede med nye krav, idet de følger bevåbnede ekstremisters og bøllers lederskab, hvis handlinger er en direkte trussel mod Ukraines suverænitet og den forfatningsmæssige ordening.«

Lavrov »opfordrede indtrængende Tyskland, Polen og Frankrig,

som de lande, der aktivt promoverede og bevidnede aftalen af 21. februar, til at bruge deres indflydelse på oppositionen for at opnå aftalens hastige gennemførelse og tøjle de bøller, som er løbet løbsk. Det er på tide at holde op med at narre verdensoffentligheden ved at lade som om, Maidan af i dag repræsenterer det ukrainske folks interesser.«

Her sagde den officielle russiske meddelelse også, at de tre europæiske udenrigsministre »delte Ruslands bekymring«, erkendte, at oppositionen ikke havde overholdt sin del af aftalen og lovede at »tage yderlige skridt« til at få aftalen gennemført.

EU Online-avis rapporterer om Putins forpligtelse til at beskytte Krim

Eutimes.net-websiden havde en artiklen den 22. februar med titlen »Ruslands krigstrussel over Ukraine forbløffer Obamaregimet.« Alt imens den specifikke rapport i artiklen ikke er blevet bekræftet, så gør de aktuelle forhold i Ukraine, især i den østlige del, rapporten troværdig, efter Lyndon LaRouches vurdering.

Dette nyhedsmedie har tidligere rapporteret om erklæringer fra ledere af den autonome republik Krim, som indikerede, at de ville søge russisk beskyttelse, hvis den neo-nazistiske opposition skulle tage magten i Kiev, hvilket den nu har gjort.

Den relevante rapport på eutimes.net lyder som følger:

»En ny rapport fra udenrigsministeriet (MoFa) vedrørende den igangværende krise i Ukraine siger, at den amerikanske præsident Barack Obama var 'forbløffet' i går, efter at præsident Putin i en telefonsamtale advarede ham om, at Rusland var parat til at sende flere end 250.000 tungt bevæbnede tropper ind i Krim for at beskytte borgernes suverænitet mod yderligere aggression fra USA og EU.«

Artiklen siger også, at MoFa-rapporten (som p.t. ikke er på dens hjemmeside) siger, at Obama og EU har allieret sig med fascisterne fra Right Sector og Svobodapartiet. Denne vurdering er absolut korrekt.

Putin: Vi vil fortsat øge de russiske væbnede styrkers potentiale

22. februar 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin sagde til et publikum, bestående af militære veteraner i Moskva i går, at alt imens Rusland mener, konflikter bør løses med politiske snarere end militære midler, så må Rusland være forberedt på at forsvare sig.

»Vi er overbevist om, at internationale problemer og konflikter bør løses med politiske snarere end militære midler«, sagde han. »Det skyldes hovedsageligt denne fremgangsmåde, at det er lykkedes Rusland at stoppe flere tragiske forløb, såsom begivenhederne omkring Den syriske Republik.

Verden i dag er imidlertid fortsat ustabil; området for potentiel konflikt vokser. Under disse betingelser bør vi være årvågne og stadig være klar til at forsvare Rusland og dets borgere, uanset, hvordan situationen måtte udvikle sig. Derfor er de vigtigste nationale

sikkerhedsfaktorer, at vores hær og flåde fortsat er kampklare.« Til dette formål »vil vi derfor fortsat øge potentialet i vores væbnede styrker og alle organisationer, der er ansvarlige for landets sikkerhed«, sagde han.

Han bemærkede, at regeringen arbejder for at forbedre militæret inden for alle områder, inklusive at træne kampstyrker, udstyre dem med moderne våben, og sørge for sundhedsydelse og leveforhold. Militærets officerer, sagde han, er »sjælen i hele vores reform«, og i dag konfronteres de med opgaver »på et nyt niveau.«

Omkring en dag tidligere talte admiral Viktor Chirkov, kommandør over den russiske flåde, om nogle af de nye kapaciteter, som flåden får, ved en begivenhed i anledning af, at man lagde kølen til en ny ubåd i Flådeværftet i St. Petersburg. »Skibe og ubåde udstyret med præcisionsvåben vil være rygraden i flådens strategiske, ikke-nukleare afskrækkelsesstyrke«, sagde han. »Ubådsstyrkernes kammpotentiale bør bygges på modernisering af tredje generations atomubåde med multiple funktioner, og konstruktionen af næste generations ikke-nukleare ubåde.«

Den nye ubåd, som Chirkov refererer til, med navnet *Krasnodar*, er det fjerde fartøj i en ny klasse af ubåde med konventionel energi kaldet Varshavyanka-klasse. Varshavyanka-klasse-ubåde siges at være så snigende, at de har fået tilnavnet »sorte huller i havet« af den amerikanske flåde. Tre af de seks ubåde af Varshavyanka-klasse vil blive udstationeret i Sortehavet, hvor der i øjeblikket kun er en ubåd udstationeret, hvor de vil være med til at styrke den russiske flådes tilstedeværelse i Middelhavet, som Chirkov også tog op i sine bemærkninger.

»Generelt set er Middelhavsgruppens opgave fuldstændig klar: at forpurre enhver trussel mod Ruslands grænser og sikkerhed«, sagde han.

Afgørende tysk rolle i genoplivelsen af relationer mellem EU og Rusland

I en vurdering af møder den 13.-14. februar, som den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeyer havde i Moskva med Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Vladimir Putin, sagde Alexander Rahr (Tysk Udenrigspolitisk Selskab, Tysk-Russisk Forum) i et interview med Voice of Russia fredag aften, at disse møder har potentialet til at genoplive konstruktive relationer mellem Europa og Rusland og dermed få en »historisk« dimension. »De tysk-russiske relationer er meget bedre end relationerne mellem EU og Rusland generelt. Tyskland har altid haft et specifikt syn på Rusland og har altid været interesseret i at opbygge pragmatiske, virkelige politiske relationer med Rusland, ulig andre dele af EU, som nu har for mange konflikter med Rusland.«

Steinmeyer, sagde Rahr, var hovedarkitekten bag daværende kansler Schröders russiske politik for ti år siden, han opfandt idéen om partnerskab for modernisering mellem Rusland og Tyskland, og han er nu rejst til Moskva »med en meget interessant pakke ... med nye idéer om, hvordan dette partnerskab for modernisering skal forstærkes. Og et hovedelement i dette partnerskab er samarbejde mellem små og mellemstore virksomheder mellem tyske og russiske selskaber. Jeg mener, at dette er den måde, hvorpå de tyske og russiske økonomier kunne samarbejde yderligere, ud over de store projekter, som allerede er ved at blive en del af samarbejdet mellem større selskaber i begge lande. Nu kommer de mellemstore virksomheder i spil, og jeg tror, det vil tjene et partnerskab for modernisering på begge sider og også et bedre samarbejde mellem de to lande på det politiske plan.«

Indrømmet, der er stadig mange forhindringer, sagde Rahr, »Men

jeg tror, at tyske og russiske diplomater altid har arbejdet godt, når de diskuterede dem og udglattede hjørnerne i overgangen til en form for løsning. Jeg er forsigtigt optimistisk mht., at tysk diplomati kunne blive et redskab til at finde en vej ud af den ukrainske krise.

Tyskland er måske ikke det eneste, men er et af de meget stærke lande i Vesten, der netop offentligt har sagt, at vi ikke kan løse ukrainske problemer uden eller imod russiske interesser.«

»Og nu må Tyskland overbevise andre europæiske lande om, at vi behøver en form for trekantsdialog eller trilaterale samtaler, muligvis forhandlinger, ikke specielt om Ukraine, men om hele Partnerskabet mod Øst inklusive Rusland. Og det kunne blive begyndelsen til et virkeligt gennemførligt og funktionelt Partnerskab mod Øst, snarere end dette partnerskab, som vi har set før i de seneste fem år, som mere var udarbejdet til at distancere Rusland fra Europa, til at isolere Rusland. Det var mere rettet mod Ukraine og Moldova end mod samarbejde med Rusland. Det må ændres.«

Lavrov advarer mod anglo-amerikanske planer om at genoplive mulighed for krig i Syrien

Forsøgene fra Obama, sammen med Frankrig og Storbritannien, på at anvende afpresning i FN ved at knytte kampen mod den saudisk-støttede al-Qaeda-terrorisme i Syrien til afsættelsen af den syriske præsident Bashar al-Assad, afslørede i dag af

den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov på en pressekonference i Moskva. Idet han meddelte, at Rusland havde »fremlagt vores eget udkast til en resolution om Syrien«, som er »et uafhængigt dokument og ikke et tillæg til det udkast, som Luxembourg, Australien og Jordan har fremlagt«, forkastede Lavrov også »krav om, at bekæmpelse af terrorisme i Syrien kun vil være mulig med præsident Bashar Assads tilbagetræden«, iht. Russia Today.

»En erklæring fra de vestlige partnere, der siger, at terrorisme kun bør standses, efter at Assad går af, betyder, at de ignorerer et grundlæggende og universelt princip – at intet kan retfærdiggøre terrorisme, sagde Lavrov i Moskva. Indtrykket er, at det humanitære spørgsmål nu bruges, som spørgsmålet om kemiske våben blev det for nylig, i et forsøg på at finde en undskyldning for at underminere den politiske proces, overføre skylden på regimet i Damaskus og skabe et påskud for at gå tilbage til det militære scenario for igen at udskifte regimet.«

Der er nu to udkast, der cirkulerer i FN's Sikkerhedsråd, af hvilke ingen formelt er blevet fremlagt, og Russia Today rapporterer, at der er en indsats i gang for at »fabrikere« et dokument, som begge sider kan acceptere. Lavrov kaldte den humanitære katastrofe for »det problem, der haster mest« og sagde, uden at komme med nogen detaljer, at det amerikansk-støttede udkast ville standse den humanitære hjælp, som Genève II-konferencen i øjeblikket forhandler om, og som de, i begrænset omfang, er ved at nå frem til.

I selve Genève blev der ikke afholdt møder i går mellem den syriske regering og oppositionen, men et trilateralt møde mellem FN/Den arabiske Liga-udsending Brahimi og de russiske og amerikanske repræsentanter, Gennadi Gatilov (Rusland) og Wendy Sherman (USA), fandt sted. Brahimi sagde, at både USA og Rusland udtalte deres fortsatte støtte til, at Genève II-forhandlingerne fortsætter, og at parterne vil forsøge at udvide den humanitære indsats, som var succesfuld, om end

begrænset, i Homs, til andre dele af Syrien.

En højtstående efterretningskilde i Washington sagde til EIR, at den gruppe, der går ind for humanitær intervention (R2P), i regeringen (Susan Rice, Samantha Power o.a.), satser på en militær intervention, så snart forhandlingerne i Genève, som de i realiteten ikke støtter, slår fejl. I øjeblikket er generalstabschefernes formand, gen. Dempseys synspunkt den dominerende, sagde kilden, men hvis forhandlingerne bryder sammen, vil Obama med størst sandsynlighed tage skridt til en militæraktion for at fjerne Assad.

Den russiske ambassadør til NATO: Diskussionerne om BMD er udtømt; med mindre USA og NATO leverer garantier

I en genfremsættelse på det rette tidspunkt af en mangeårig russisk politik om det NATO-amerikanske Anti-Ballistiske Missilforsvarssystem, som er i færd med at blive opstillet for at inddæmme Rusland og gennemtvinge dets strategiske kapitulation over for det britiske monarkis politik, sagde Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, til Russia 24 Tv-kanal i går:

»Vi kan gå i ring, indkalde møder; men hvis det ikke lykkes os at løse det fundamentale spørgsmål om at fremkomme med pålidelige legale garantier om, at USA's og NATO's missilsystem ikke er rettet mod russiske styrker til atomafskrækkelse, kan vi ikke forvente fremskridt« i ABM-diskussionen.

RIA Novosti rapporterede, at Grushko tilføjede: »Hvis vore partnere ikke er rede til at give os denne information, så har vi ingen chancer for at nå frem til en aftale. Jeg ser ingen mulighed for dette.« Både nuværende præsident Vladimir Putin og daværende præsident Dmitri Medvedev har i vendinger, der ikke kan misforstås, erklæret, at den ensidige opstilling af USA-NATO AMB er strategisk uacceptabelt for Rusland, og at de vil tage de nødvendige modforholdsregler, før systemet er fuldt operationelt.

Ruslands gen. Ivashov: »Jeg formoder, at Udenrigsministeriet forstår, vi er i krig«

I et interview publiceret 10. februar af km.ru, udstedte gen. Leonid Ivashov, den tidl. chef for udenrigsrelationer i det russiske Forsvarsministerium og nuværende præsident for Akademiet for Geopolitiske Studier, en skarp advarsel om karakteren af den strategiske krise, der er under udfoldelse i Ukraine:

»De [embedsmænd fra Den europæiske Union og den amerikanske udenrigsminister John Kerry] har tilsyneladende fuldt ud forpligtet sig, og er fortsat forpligtet, til et dybtgående og grundigt studie af Dr. Goebbels' doktrin ... De fremlægger alting baglæns i forhold til virkeligheden. Det er en af de opskrifter, som nazi-propagandaen anvendte med størst held: ... De anklager den part, der forsvarer sig, for aggression. Det, vi ser i Ukraine og i Syrien, er et vestligt projekt, en ny slags krig: begge steder ser man en tydelig anti-russisk

fremgangsmåde, og som det er almindelig kendt, så begynder krige i dag med psykologisk krigsførelse og informationskrigsførelse ... «

»Jeg formoder, at Udenrigsministeriet forstår, at vi er i krig, og at krige har deres egne love ... Efter informationskrigen forbereder de en krig til lands og til vands i Ukraine. Kerry og Obama opmuntrer i Kiev til det, de undertrykker hårdt i deres land. Europæiske ledere bryder uautoriserede demonstrationer med brandslanger og kaster demonstranter i fængsel, hvorimod de i Ukraines tilfælde gør det stik modsatte, og oven i købet truer Rusland. Logisk set er dette en del af en informationskrig.«

»Husk på, at, under dække af informationshurlumhejet, er amerikanske skibe ved at sejle ind i Sortehavet, dvs. nær Ukraine. De sender marinesoldater, og de er også begyndt at udstationere flere tanks i Europa ... Efter informationskrigen forbereder de en operation til lands og til vands. Muligvis også i luften.«

»Scenariet kunne være det følgende: driv Ukraine frem til et sammenbrudspunkt, skyd hele skylden på Janukovitj og Rusland, for derefter at sige, at NATO simpelt hen ikke bare kan se på, og så sende sine tropper ind for at genoprette orden. Dernæst vil en overgangsregering blive dannet, som det skete i Irak og Kosova, og NATO ville overtage kontrollen over det hele. Den historiske erfaring viser, at vi før har gennemlevet lignende situationer. Men før dette, bliver de nødt til at retfærdiggøre aggressionen med informationskrig ... «

»De har ikke engang lært [oppositionslederne] Klitchko, Yetsenyuk og Tyahnybok at køre en effektiv regering. Hovedsagen er, at de tager magten og ødelægger den ukrainske stat.«

Gen. Ivashov har været en aktiv deltager i Ruslands i stigende grad indflydelsesrige Izborsk Clubs gruppe af intellektuelle

og er medforfatter af dens hvidbog om militærstrategi fra begyndelsen af 2013.

(Se artiklen »U.S. Moves toward Nuclear First Strike Capability« af Carl Osgood og Rachel Douglas, EIR, 15. marts 2013,

http://www.larouchepub.com/other/2013/4011nuke_first_strike.html.)

Stop 3. Verdenskrig: Erklæring af Lyndon LaRouche, 14. september

1. »Den russiske præsident Putins initiativ om at lade Syrien underskrive konventionen om kemiske våben og, på en Genève-II-konference sammen med Obama-regeringen, arbejde hen imod en omfattende fred, er ekstremt vigtigt. Han har åbnet muligheder for præsident Obama, der ellers ikke ville have været til rådighed. I denne henseende bør det igangværende russisk-amerikanske diplomati til fulde støttes.
2. Selv om vi støtter dette initiativ, må en vigtig, advarende bemærkning føjes til. Præsident Obama mister mere og mere kontrollen over sit præsidentskab. Han anses i vid udstrækning for at være en »lam and«, og han er i tiltagende grad i færd med at miste den støtte og troværdighed, som han tidligere – med rette eller urette – nød. Han forsøger at gemme sig bag udenrigsminister Kerry. At antage, at denne præsident skulle kunne yde et vedvarende og pålideligt bidrag til denne følsomme, diplomatiske proces, ville derfor være en farlig

fejltagelse.

3. Der findes helt åbenbart kræfter i USA og den øvrige verden, der er rasende over, at præsident Obama har fjernet sig fra sit tilsagn om at gennemføre et militærangreb mod Syrien, selv uden Kongressens eller FN's Sikkerhedsråds tilladelse. Disse kræfter – heriblandt Saudi-Arabien, Tyrkiet, Storbritannien og Frankrig – kunne eventuelt forsøge at sabotere det russisk-amerikanske initiativ. Det antydes allerede, at der fra bestemte kredse i Kongressen gøres seriøse forsøg på at anbringe en »giftpille« i forhandlingsprocessen for at sikre, at denne mislykkes.
4. Trods disse faktorer, der komplicerer tingene, har Putins initiativ og de seneste dages samtaler i Genève formindsket den umiddelbare fare for en ukontrolleret konflikt i Syrien, der ville kunne føre til en atomkrig.
5. Krisen i det globale, anglo-hollandske system bliver til syvende og sidst ikke overvundet, selv om det skulle lykkes dette initiativ at rydde en umiddelbar, mulig udløsning af en verdenskrig af vejen. Det store spørgsmål afgøres af, om Glass/Steagall-bankopdelingsloven i den nærmeste fremtid bliver genindført i USA, og om et kernefusionsdrevet Nordamerikansk Vand- og Elektricitetssamarbejde (NAWAPA 21) og dermed forbundne, transatlantiske storprojekter bliver påbegyndt.«

Glass-Steagall – eller Kaos!

KAMPAGNEAVIS NR. 14, SOMMER 2012

Download (PDF, Unknown)

Glass-Steagall – eller Kaos!

KAMAPGNEAVIS NR. 13, EFTERÅR 2011

Download (PDF, Unknown)

LaRouche havde ret: Finanskrak!

KAMPAGNEAVIS NR. 7, EFTERÅR 2008

Download (PDF, Unknown)